



Pasaulis neprivalo būti gražus – jo grožį
turi pamatyti stebėtojas.

KAIP NAUDOTIS ŠIA KNYGA

Šią knygą galite naudoti trimis skirtingais būdais:

ISTORIJA

Tiesiog perskaitykite ją nuo pradžios iki pabaigos – vienu prisėdimu arba po kelis puslapius per dieną.

DIENOS MINTIS

Atsiverskite atsitiktinį puslapį, perskaitykite ir apmąstykite jį dienai bėgant. Kai kuriuose knygų puslapiuose pateikiami pasakojimai, tad jei atskleisite tokį, pasirinkite kitą puslapį.

PAGALBININKAS

Kiekviena skyriuje nagrinėjama vis kita tema, todėl jei šiuo metu susiduriate su tam tikru iššūkiu, pasirinkite skyrių, kuris jums pagelbės.

Skyrių temos:

Arbatinė – be temos – p. 7

Griuvėsiai – netektis ir susitaikymas su praeitimi – p. 17

Pakrantė – menkavertiškumas – p. 31

Kalnai – pyktis ir ramybės siekis – p. 49

Urvai – baimė ir nerimas – p. 65

Pelkė – abejonės savimi – p. 73

Dykynės – nihilizmas ir prasmės nebuvimas – p. 87

Praraja – atskirtis ir vienatvė – p. 105

Miškas – depresija – p. 125

Gražus pasaulis – kaip įžvelgti grožį ten, kur esi dabar – p. 141

Arbatiné



Didžiulių griuvėsių pakrašty stovėjo
sena sena arbatinė.



Vieną vakarą du draugai glaudėsi tarp byrančių jos sienų.

Gėrė arbatą ir kalbėjosi apie tolimus kraštus.

Didžioji Panda gurkštelėjo arbatos stebėdama, kaip Mažasis Drakonas įpila į arbatinuką dar karšto vandens.

– Ar kada nors esi patikrinęs, kas toje dėžėje,
ant kurios ruoši arbatą? – paklausė ji.

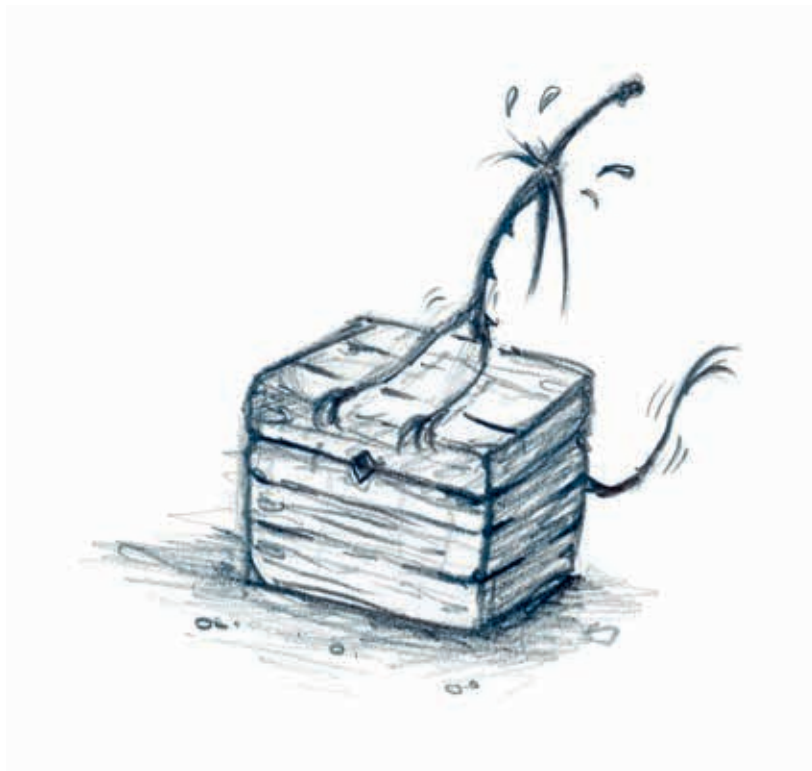


Mažasis Drakonas papurtė galvą.

– Niekad, – atsakė. – Net nežinau, ar ji atsidaro.

Bet dabar – kai jau apie tai susimąstė – smalsumas paėmė viršų. Nukėlė arbatinuką, džiuto užtiesalą ir ėmė atidžiai tyrinėti dėžę.

Dėžė buvo paprastutė: sena, apdaužyta, surūdijusiais vyriais
ir senų seniausiai sulūžusia spyna.



– Regis, pavyks atidaryti, – susijaudinęs sucypė
Mažasis Drakonas.

Sukaupęs jėgas trūktelėjo dangtį. Vyriai suaimanavo,
triokštelėjo ir staiga pasidavė.



Mažasis Drakonas kyštelėjo galvą į dėžę ir apžiūrėjo kiekvieną kampelį. Kai išlindo, atrodė šiek tiek nusivylęs.

– Tik sena popieriaus skiautė, – suniurnėjo.



Didžioji Panda iškėlė skiautę priešais žvakės šviesą.

– Hmmm... – numykė. – Čia ne šiaip popieriukas, čia žemėlapis.
Parašyta, kad jis veda į gražiausią vietą pasaulyje.



Mažasis Drakonas atskuodė per visą kambarį,
užsliugė Pandai ant nugaros ir, žvilgtelėjęs per petį,
pamėgino viską geriau apžiūrėti.

- Privalom ten keliauti, – tarė jis. – Ar bent įsivaizduoji,
kaip turėtų atrodyti gražiausia vieta visame pasaulyje?
Eime krautis daiktų.



Didžioji Panda nusišypsojo.

Matė, kad jau labai vėlu, be to, kaupiasi debesys,
bet žinojo: kai Mažasis Drakonas įsikanda kokios nors minties,
šiai ar taip, vis tiek jos ims.

